

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο μύθος για το «χάσμα γενεών» στην ομογένεια

Ολοι μας έχουμε ακούσει για το περίφημο «χάσμα γενεών» στην ομογένεια, ένα κοινωνικό φαινόμενο που συνίσταται στην αδυναμία προσέγγισης και επικοινωνίας ανάμεσα σε άτομα που ανήκουν σε διαφορετικές γενεές.

Όμως, οικογένειες έχουμε, παιδιά και εγγόνια έχουμε, εκείνο που δεν βλέπω είναι το... χάος στις σχέσεις μας. Οι γονείς νιάζονται για τα παιδιά τους και τα βοηθούν μέχρι την τελευταία τους πνοή, ενώ τα παιδιά και εγγόνια σέβονται τους γονείς, τους παππούδες και γιαγιάδες που αντιμετωπίζουν με πολλή τρυφερότητα.

Τα παιδιά αναγνωρίζουν τις θυσίες των γονιών τους για να σπουδάσουν και να αποκατασταθούν στην κοινωνία σαν χρήσιμα μέλη της και οι γονείς νιώθουν υπερήφανοι για τις επιτυχίες των παιδιών τους.

Ασφαλώς υπάρχουν «κακοί» γονείς και «κακά» παιδιά στην ελληνική κοινωνία, αλλά είμαι σίγουρος πως πρόκειται για την αναπόφευκτη εξαίρεση και όχι για τον κανόνα. Πάντως, εγώ δεν θα θεωρούσα σαν «χάσμα» τη δυσκολία προσέγγισης και επικοινωνίας ανάμεσα σε άτομα που ανήκουν σε διαφορετικές γενεές.

Ασφαλώς, οι νέοι διακρίνονται για τη διάθεσή τους για αλλαγή στη διαχείριση της παροικίας μας, επειδή βρίσκονται σ' επαφή με την κοινωνική πραγματικότητα και αντικρί-

ζουν τα τρωτά της σημαία κι' επιδιώκουν την αλλαγή, την ανανέωση και βελτίωση.

Αυτό ισχύει για τις οργανώσεις μας, όπου η νέα γενιά διστάζει να συμμετάσχει στη διαχείρισή τους ή και δηλώνει «απών». Όμως, αυτή η διαφωνία ανάμεσα σε νέους και ηλικιωμένους στην παροικία, δεν έχει καμία σχέση στην ομογένεια, όπου είναι άρρηκτοι οι δεσμοί ανάμεσα στους γονείς, τα παιδιά και εγγόνια. Καλά κρατεί, λοιπόν, ο οικογενειακός θεσμός και θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό, αντί να δημιουργούμε μύθους για δήθεν «χάσμα γενεών».

Εξάλλου, η διστακτικότητα των νέων ν' αναλάβουν ενεργό συμμετοχή στα παροικιακά δρώμενα δεν οφείλεται σε χάσμα, αλλά στην αδιαφορία της νέας γενιάς για το μέλλον της ομογένειας αν δεν τους εκφράζει.

Οι νέοι προσαρμόζονται ευκολότερα στα καινούρια δεδομένα και κάθε νέα εποχή συνοδεύεται με αλλαγές που τη διαφοροποιούν από την προηγούμενη. Τέτοιου είδους αλλαγές είναι ευπρόσδεκτες από τους νέους ανθρώπους, ενώ η συντηρητική φύση των ηλικιωμένων τους καθιστά καχύποπτους απέναντι στο καινούριο και διστακτικούς στο να το αποδεχτούν και να το υιοθετήσουν.

Αποψή μου είναι πως η διαφοροποίηση ανάμεσα στις γενεές της παροικίας μας είναι αφενός αναμε-

νόμενη, αλλά και επιθυμητή, εφόσον ωθεί τους νέους μέσα από την αναμέτρηση με τους μεγαλύτερους ν' αποκτούν την αναγκαία αυτοπεποίθηση και τα αναγκαία κίνητρα. Πιθανή συνέπεια είναι οι νέοι να υιοθετήσουν μια εντελώς απορριπτική στάση απέναντι στις παλαιότερες γενιές με αποτέλεσμα ο πλούτος των εμπειριών τους, η γνώση και οι καλά δοκιμασμένες δομές του παρελθόντος να παραγνωριστούν για χάρη και μόνο του ανταγωνισμού. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, πως οτιδήποτε έχει δημιουργηθεί από τις προηγούμενες γενιές δεν είναι κατ' ανάγκη ελλιπές, ή ατελές. Υπάρχουν, άρα, σημαντικά στοιχεία του παρελθόντος που οι νέες γενιές μπορούν να αξιοποιήσουν προκειμένου να προχωρήσουν το δικό τους έργο.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, αν οι διαφοροποιήσεις που προκύπτουν δεν φτάνουν σε κάποιον συμβιβασμό, δυσχεραίνεται η συνεργασία και η συνύπαρξη των ατόμων σε κάθε πιθανό τομέα, ζημιώνοντας εξίσου όλες τις πλευρές.

Αν υπάρχει η κατάλληλη διάθεση, τόσο οι μεγαλύτεροι, όσο και νεότεροι μπορούν να ακολουθήσουν μια συμβιβαστική τακτική προσέγγισης.

Οι νέοι θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τους μεγαλύτερους με σεβασμό, αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες και τους κόπους που έχουν καταβάλει στη ζωή τους. Είναι,

δίχως άλλο, άδικο το να μην τους αποδίδουν καμία αναγνώριση για όσα έχουν προσφέρει, μόνο και μόνο γιατί ανήκουν σε μια παλαιότερη γενιά με διαφορετικές αντιλήψεις.

Οι μεγαλύτεροι οφείλουν να αφιερώνουν χρόνο στους νέους, έχοντας ουσιαστική διάθεση να κατανοήσουν τον τρόπο με τον οποίο εκείνοι βλέπουν και αντιλαμβάνονται τον κόσμο. Χρειάζεται, δηλαδή, μια ουσιαστική διάθεση επικοινωνίας, η οποία θα πρέπει να συνοδεύεται με διαλλακτικότητα, σεβασμό και πνεύμα ανεκτικότητας.

Οι ηλικιωμένοι οφείλουν και να αποδέχονται την ανανεωτική διάθεση των νέων, να κατανοούν πως η δική τους υποχρέωση απέναντι στη νέα γενιά είναι η παροχή στήριξης σε κάθε πιθανό. Αν οι μεγαλύτεροι δεν αφήνουν περιθώρια έκφρασης και αντίδρασης στους νέους, είναι σαν να τους στερούν τη δυνατότητα να αναπτύξουν πλήρως την προσωπικότητά τους: είναι σαν να τους καταδικάζουν στην αδράνεια και στην αδιαφορία απέναντι σε όσα συμβαίνουν γύρω τους. Έτσι, προκειμένου, η νέα γενιά να αποκτήσει ενεργό ενδιαφέρον για τα τεκταινόμενα στην ομογένεια, οι μεγαλύτεροι θα πρέπει όχι μόνο να επιτρέπουν, αλλά και να ενθαρρύνουν τις όποιες διαθέσεις αμφισβήτησης εκφράζουν οι νέοι.

Το μελωδικό ταξίδι στο χτες

Την Κυριακή 28 Μαΐου, η παροικία θα έχει την ευκαιρία ν' απολαύσει ένα μελωδικό ταξίδι στο χτες, με την πρωτοβουλία του «Κόσμου» να οργανώσει μια συναυλία από τους μουσικούς που μάς διασκέδαζαν όταν είμασταν νέοι.

Πρόκειται για ένα μελωδικό ταξίδι στο χτες με τη συμμετοχή πολλών μουσικών στο οίκημα της Κυπριακής Κοινότητας, Στάνμορ, με πλούσιο φαγητό και είσοδο μόνο \$40.

Με την ευκαιρία να ευχαριστήσω τις γνωστές και συμπαθέστερες δραστήριες κυρίες της παροικίας μας, Δήμητρα Μιχοπούλου και Ειρήνη Σάββα (χρόνια πολλά για τη γιορτή σας σήμερα!), που προσφέρθηκαν να βοηθήσουν στη διοργάνωση της συναυλίας με την ανεκτίμητη πείρα τους.

Να τονίσω πως ΟΛΑ τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν στη συναυλία, θα προσφερθούν στην ενίσχυση του μεγάλου φιλανθρωπικού έργου από τον αιδ. πατέρα Νεκτάριο Ζορμπάλα, στον ιερό ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Οργανώστε λοιπόν την παρέα σας και για εισιτήρια -πριν εξαντληθούν!- τηλεφωνήστε ή απευθυνθείτε στα γραφεία του «Κόσμου», 9553-6955, Shop 7/5 Belgrave St., Kogarah.

«Έχεις γράμμα!»

Τελευταία προειδοποίηση, πως μεθαύριο Κυριακή και ώρα 4 μ.μ. στην αίθουσα της ΑΧΕΠΑ, Rockdale, θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου «Έχεις γράμμα!» του Λάμπρου Παπαδόπουλου. Όλοι ευπρόσδεκτοι!

Καλό!

- Πώς λένε οι ανθρωποφάγοι έναν άνθρωπο που τρέχει;
- Fast-food!

Ακόμη ένα:

Μια μέρα ο Θεός και ο Αδάμ συζητούσαν. Ρωτάει λοιπόν ο Αδάμ τον Θεό.

«Γιατί έκανες την Εύα τόσο απαλή και και τρυφερή;»

«Για να την θέλεις».

Ξαναρωτάει ο Αδάμ τον Θεό.

«Γιατί έκανες την Εύα τόσο ελκυστική;»

«Για να την θέλεις» απαντάει ο Θεός.

Μετά από λίγο ξαναρωτάει ο Αδάμ τον Θεό,

«Γιατί έκανες την Εύα τόσο πλιθία;»

«Για να σε θέλει...», απαντάει ο Θεός.